

**НАЦІОНАЛЬНА ПОЛІЦІЯ УКРАЇНИ
ГОЛОВНЕ УПРАВЛІННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ
В ДОНЕЦЬКІЙ ОБЛАСТІ
СЛІДЧЕ УПРАВЛІННЯ**

Юридична адреса: вул. Мандрика, буд. 7, м. Покровськ, Донецька область, 85302
Адреса для листування: вул. Винокурова (Дніпросталівська) буд. 2, м. Дніпро, 49051
su_kanc@dn.police.gov.ua

**ПОВІДОМЛЕННЯ
про зміну раніше повідомленої підозри**

м. Дніпро

«03» листопада 2025 року

Слідчий відділу розслідування злочинів, учинених в умовах збройного конфлікту, СУ ГУНП в Донецькій області старший лейтенант поліції Свиридов Олександр Миколайович, розглянувши матеріали кримінального провадження, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 12025050000000339 від 23.05.2025 за підозрою Трубіцина І.І. у вчиненні злочину, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України, та, встановивши наявність достатніх доказів для зміни раніше повідомленої підозри, відповідно до ст. ст. 36, 42, 276, 277, 278, 279 КПК України,

ПОВІДОМИВ:

Трубіцина Ігоря Івановича, 02.01.1969 року народження, уродженця смт Куйбишево Запорізької області, раніше не судимого, колишнього т.зв. начальника Донецького слідчого ізолятору Державної служби виконання покарань міністерства юстиції ДНР, відоме місце проживання та реєстрації: Донецька область, м. Донецьк, вул. Щорса, буд. 116, документованого паспортом громадянина України серії ВА 334977, виданим Червоногвардійським РВ ММУ УМВСУ в Донецькій області,

про зміну раніше повідомленої підозри, а саме про підозру у жорстокому поводженні з цивільним населенням, вчиненому за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України.

Фактичні обставини кримінального правопорушення, у вчиненні якого підозрюється Трубіцин Ігор Іванович:

З лютого 2014 року до цього часу триває міжнародний збройний конфлікт, викликаний збройною агресією Російської Федерації (далі – РФ) проти України та окупацією частини території України. У ході вказаного міжнародного збройного конфлікту 24 лютого 2022 року президент РФ оголосив початок так званої спеціальної військової операції, що полягала у здійсненні повномасштабного вторгнення ЗС РФ, інших збройних формувань РФ та підконтрольних їм угруповань іррегулярних збройних формувань на територію України.

Факт повномасштабного збройного вторгнення на територію України не приховувався владою РФ, а також встановлений рішеннями міжнародних організацій, зокрема резолюцією Генеральної Асамблеї ООН ES-11/1 від 02.03.2022 «Про агресію проти України», п. п. 1, 3 Висновку 300(2022) Парламентської Асамблеї Ради Європи «Наслідки агресії Російської Федерації проти України», п. п. 17, 18 наказу Міжнародного Суду ООН від 16.03.2022 за клопотанням про вжиття тимчасових заходів у справі «Звинувачення в геноциді відповідно до Конвенції про запобігання злочину геноциду та покарання за нього (Україна проти РФ та ін.)».

Відповідно до ст. 2 спільної для Женевських конвенцій про захист жертв війни 1949 року, ці конвенції, як і інші акти законів і звичаїв війни (міжнародного гуманітарного права), застосовуються до всіх випадків оголошеної війни чи будь-якого іншого збройного конфлікту, що може виникнути між двома чи більше Високими Договірними Сторонами, навіть якщо одна з них не визнає стану війни, у тому числі до всіх випадків часткової або цілковитої окупації Високої Договірної Сторони, навіть якщо ця окупація не натрапляє на жодний збройний спротив.

Згідно з ч. 1 ст. 4 Женевської конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949 (далі – ЖК (IV)) особами, що перебувають під захистом цієї Конвенції, є ті, хто в будь-який момент та за будь-яких обставин опиняються, у разі конфлікту чи окупації, під владою сторони конфлікту або окупаційної держави, громадянами яких вони не є.

Згідно зі ст. ст. 27, 29 ЖК (IV) особи, що перебувають під захистом, мають право за будь-яких обставин, на особисту повагу, повагу до своєї честі, права на сім'ю, їхніх релігійних переконань та обрядів, звичок та звичаїв. До них завжди слід ставитися гуманно й захищати їх, зокрема, від будь-якого акту насильства чи залякування, від образ та цікавості натовпу. З урахуванням положень стосовно здоров'я, віку та статі, сторона конфлікту, під владою якої є особи, що перебувають під захистом, має право поводитися з усіма ними однаково, без жодної дискримінації, зокрема стосовно раси, релігії або політичних переконань. Сторона конфлікту, під владою якої є особи, що перебувають під захистом, відповідає за поведження своїх представників із цими особами, причому це не знімає особистої відповідальності з таких представників.

Положеннями ст. ст. 31, 32 ЖК (IV) передбачено, що жодний примус фізичного чи морального порядку не може застосовуватися до осіб, які перебувають під захистом, зокрема з метою отримання від них або від третіх осіб якихось відомостей; забороняється застосування будь-яких заходів, які можуть завдати фізичних страждань або призвести до знищення осіб, що перебувають під захистом, які є під владою Високих Договірних Сторін. Ця заборона поширюється не лише на тортури, тілесні покарання, калічення особи, що перебуває під захистом, а й на будь-яке інше брутальне поводження з боку як цивільних, так і військових властей.

Згідно зі ст. 37 ЖК (IV) до осіб, що перебувають під захистом, які відбувають попереднє ув'язнення або покарання у місцях позбавлення волі, слід ставитися гуманно протягом періоду їхнього ув'язнення.

Відповідно до ст. 47 ЖК (IV) особи, що перебувають під захистом, які знаходяться на окупованій території не будуть у жодному разі та жодним чином позбавлені переваг цієї Конвенції у зв'язку з будь-якими змінами, запровадженими стосовно керівних установ чи управління цією територією внаслідок її окупації, або у зв'язку з будь-якою угодою, укладеною між властями окупованої території та властями окупаційної держави, або у зв'язку з анексією окупаційною державою всієї або частини окупованої території.

Згідно зі ст. 55 ЖК (IV) окупаційна держава зобов'язана за допомогою усіх наявних засобів забезпечувати населення продуктами харчування та медичним матеріалами; зокрема, постачати необхідні продукти харчування, медичні матеріали та інші припаси, якщо ресурсів окупованої території виявиться недостатньо.

У свою чергу нелюдяне поводження з особами, які перебувають під захистом, відповідно до ст. 147 ЖК (IV), є серйозним порушенням.

Статтею 11 Додаткового протоколу від 08.06.1977 до Женевських конвенцій від 12.08.1949, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), передбачено, що фізичному і психічному стану здоров'я і недоторканності осіб, що перебувають під владою супротивної сторони, або затриманих чи яким-небудь іншим чином позбавлених свободи в результаті ситуації, зазначеної у статті 1, не повинно завдаватися шкоди шляхом якоїсь невинуватеної дії або бездіяльності. Будь-яка навмисна дія чи навмисна бездіяльність, що серйозно загрожують фізичному чи психічному стану або недоторканності будь-якої особи, яка перебуває під владою супротивної сторони, до котрої вона не належить, та які або порушують будь-яку із заборон, що містяться в пунктах 1 і 2, або не виконують вимог пункту 3, є серйозним порушенням цього Протоколу.

Статтею 69 Протоколу I передбачено, що на доповнення до перелічених у статті 55 Четвертої конвенції обов'язків, що стосуються постачання продовольства і медикаментів, окупаюча держава, максимально можливою мірою використовуючи наявні в неї засоби і без будь-якої дискримінації, забезпечує також одягом, постільною білизною, засобами притулку та

припасами, істотно важливими для виживання цивільного населення окупованої території.

Згідно до ч. ч. 1, 2 ст. 75 Протоколу I заборонені й будуть залишатися забороненими в будь-який час і в будь-якому місці такі дії, незалежно від того, чиняться вони представниками цивільних чи воєнних органів: насильство над життям, здоров'ям і фізичним та психічним станом осіб, зокрема катування всіх видів – фізичні чи психічні, тілесні покарання, знущання над людською гідністю, зокрема, принижуюче й образливе поводження, погрози вчинити будь-яку з вищезазначених дій.

Без шкоди для застосування ЖК (IV) та Протоколу I серйозні порушення цих документів розглядаються як воєнні злочини (ст. 85 (5) Протоколу I).

Відповідно до ст. 8(2)(a)(ii) Римського Статуту Міжнародного кримінального суду нелюдське поводження є воєнним злочином.

Відповідно до положень Мінімальних стандартних правил поводження із в'язнями, що прийняті 30.08.1955 Конгресом ООН з профілактики злочинності і поводження з в'язнями, останні мають право на: окреме ліжко відповідно до національних чи місцевих норм, а також забезпечення окремими постільними речами (ч. 1 ст. 9); якісне триразове харчування їжею, достатньо калорійною для підтримання його здоров'я і сил (ч. 1 ст. 20).

Умови тримання осіб, засуджених до позбавлення волі, не повинні: додатково призводити до обмежень, зумовлених фактом ізоляції; обмежувати права і свободи людини і громадянина (ч. 1 ст. 60).

Мінімальні стандартні правила поводження з в'язнями складають міжнародно-правовий інститут захисту прав людини, яку позбавлено волі (засуджено), як елемент єдиної системи міжнародного кримінально-виконавчого права.

Починаючи з весни 2014 року, невстановлені представники РФ спрямували свою діяльність на створення органів та установ окупаційної влади на тимчасово окупованій території Донецької області.

Однією з таких установ є т.зв. Донецький слідчий ізолятор Державної служби виконання покарань міністерства юстиції ДНР, з місцем фактичного розташування: Донецька область, м. Донецьк, Ворошиловський район, вул. Кобозєва, буд. 4.

За вищенаведених обставин громадянин України Трубіцин Ігор Іванович, обіймаючи посаду т.зв. начальника Донецького слідчого ізолятору Державної служби виконання покарань міністерства юстиції ДНР (далі – Донецьке СІЗО), діючи умисно, за попередньою змовою групою осіб з числа інших співробітників Донецького СІЗО (стосовно яких проводиться досудове розслідування), та перебуваючи за адресою: Донецька область, м. Донецьк, Ворошиловський район, вул. Кобозєва, буд. 4, усвідомлюючи наявність міжнародного збройного конфлікту та у зв'язку з ним, з квітня 2015 року по жовтень 2019 року вчиняв дії, пов'язані із жорстоким поводженням з цивільним населенням, створивши у приміщеннях вказаної установи такі умови утримання цивільних осіб, які є несумісними з повагою до людської гідності, нездатні забезпечити здоров'я та

добробут утримуваних осіб тією мірою, що передбачає ув'язнення, тобто становлять нелюдське поводження.

Епізод щодо Савіна В.К.:

Громадянин України Савін Василь Костянтинович, 10.06.1969 р.н., перебуваючи 27.02.2015 у м. Макіївка Донецької області, будучи затриманим представниками окупаційної влади РФ за обвинуваченням у замаху на конституційний лад ДНР та 22.04.2015 поміщеним до Донецького СІЗО, що за адресою: Донецька область, м. Донецьк, вул. Кобозєва, буд. 4, утримувався там до 03.10.2019.

При цьому, Трубіцин І.І., перебуваючи на посаді начальник Донецького СІЗО, діючи умисно, за попередньою змовою групою осіб з числа інших співробітників Донецького СІЗО (стосовно яких проводиться досудове розслідування), усвідомлюючи, що цивільні особи, які утримувались у вказаній установі, зокрема Савін В.К., перебувають під захистом норм міжнародного гуманітарного права, у порушення вимог ст. ст. 37, 47, 55 ЖК (IV), ст. ст. 11, 69 Протоколу I, встановив санітарний та харчовий режими, що є недостатніми для підтримання здоров'я утримуваних осіб та не відповідають режимам в'язниць окупованої території.

Так, у вищевказаний період Савін В.К. утримувався у сирому приміщенні розміром 1,5х2,5м з металевими нарами та місцем для справляння фізіологічних потреб, яке постійно забивалось, що приводило до заливки камери фекаліями.

Водночас потерпілий був позбавлений достатньої кількості продуктів харчування та води, яка була мало придатна до вживання.

Крім того, Савін В.К. був позбавлений можливості підтримувати належну гігієну тіла внаслідок обмеженої кількості технічної води на особу та відсутності опалення у камері.

Як наслідок, Савіну В.К. завдано фізичних та моральних страждань.

Епізод щодо Кононенка І.М.:

Громадянин України Кононенко Ігор Миколайович, 12.01.1987 р.н., 13.08.2015, перебуваючи у м. Донецьк Донецької області, будучи затриманим представниками окупаційної влади РФ за обвинуваченням у шпигунстві на користь України та у подальшому приблизно у середині жовтня 2015 року (точна дата досудовим розслідуванням не встановлена) поміщеним до Донецького СІЗО за адресою: Донецька область, м. Донецьк, Ворошиловський район, вул. Кобозєва, буд. 4, утримувався там до 27.12.2017.

При цьому, Трубіцин І.І., перебуваючи на посаді начальника Донецького СІЗО, діючи умисно, за попередньою змовою групою осіб з числа інших співробітників Донецького СІЗО (стосовно яких проводиться досудове розслідування), усвідомлюючи, що цивільні особи, які утримувались у вказаній установі, зокрема Кононенко І.М., перебувають під захистом норм міжнародного гуманітарного права, у порушення вимог ст. ст. 37, 47, 55 ЖК (IV), ст. ст. 11, 69 Протоколу I, встановив санітарний та харчовий режими, що є недостатніми

для підтримання здоров'я утримуваних осіб та не відповідають режимам в'язниць окупованої території.

Так, у вищевказаний період Кононенко І.М. утримувався з іншими затриманими у сирому з пліснявою приміщенні камери з маленьким вікном під стелею та відсутністю опалення в осінньо-зимовий період.

При цьому питна вода не надавалась, у зв'язку з чим потерпілий вимушений був вживати непридатну технічну воду.

Крім того, Кононенко І.М. був позбавлений можливості підтримувати належну гігієну тіла внаслідок обмеженої кількості технічної води на особу.

Як наслідок, Кононенку І.М. завдано фізичних та моральних страждань.

Епізод щодо Бучок В.М.:

Громадянка України Бучок Валентина Миколаївна, 13.08.1965 р.н., у лютому 2017 року, перебуваючи у м. Донецьк, будучи затриманою представниками окупаційної влади РФ за обвинуваченням у шпигунстві на користь України та у подальшому, а саме 21.03.2017, поміщеною до Донецького СІЗО за адресою: Донецька область, м. Донецьк, Ворошиловський район, вул. Кобозєва, буд. 4, утримувалась там до 27.12.2017.

При цьому, Трубіщин І.І., перебуваючи на посаді начальника Донецького СІЗО, діючи умисно, за попередньою змовою групою осіб з числа інших співробітників Донецького СІЗО (стосовно яких проводиться досудове розслідування), усвідомлюючи, що цивільні особи, які утримувались у вказаній установі, зокрема Бучок В.М., перебувають під захистом норм міжнародного гуманітарного права, у порушення вимог ст. ст. 37, 47, 55 ЖК (IV), ст. ст. 11, 69 Протоколу I, встановив санітарний та харчовий режими, що є недостатніми для підтримання здоров'я утримуваних осіб та не відповідають режимам в'язниць окупованої території.

Так, у вищевказаний період Бучок В.М. утримувалась у камері з антисанітарними умовами, в якій перебувала понаднормова кількість осіб (до 14 осіб), що призводило до нестачі кисню, з відсутністю опалення та без можливості підтримувати належну гігієну тіла.

Також Бучок В.М. була позбавлена достатньої кількості продуктів харчування, оскільки раціон складався з їжі, непридатної до вживання, що призвело до втрати потерпілою 20 кг власної ваги.

Як наслідок, Бучок В.М. завдано фізичних та моральних страждань.

Епізод щодо Політової О.П.:

Громадянка України Політова Ольга Пилипівна, 15.03.1954 р.н., 13.11.2015, перебуваючи на блокпосту т.зв. ДНР поблизу м. Донецьк Донецької області, будучи затриманою представниками окупаційної влади РФ за обвинуваченням у сприянні організаціям, які діють на користь України, та у подальшому, а саме 18.11.2015, поміщеною до Донецького СІЗО за адресою: Донецька область, м. Донецьк, Ворошиловський район, вул. Кобозєва, буд. 4, утримувалась там до 07.12.2017.

При цьому, Трубіщин І.І., перебуваючи на посаді начальника Донецького СІЗО, діючи умисно, за попередньою змовою групою осіб з числа інших співробітників Донецького СІЗО (стосовно яких проводиться досудове розслідування), усвідомлюючи, що цивільні особи, які утримувались у вказаній установі, зокрема Політова О.П., перебувають під захистом норм міжнародного гуманітарного права, у порушення вимог ст. ст. 37, 47, 55 ЖК (IV), ст. ст. 11, 69 Протоколу I, встановив санітарний та харчовий режими, що є недостатніми для підтримання здоров'я утримуваних осіб та не відповідають режимам в'язниць окупованої території.

Так, у вищевказаний період Політова О.П. утримувалась спільно з іншими затриманими у камері розміром 6,0х3,0м з двоярусними нарами та місцем для справляння фізіологічних потреб.

При цьому, влітку у камерах за відсутності вентиляції була задуха, взимку – холод внаслідок практичної відсутності опалення.

У зв'язку із жахливою якістю їжі, яку видавали у СІЗО, та відсутністю питної води, потерпіла харчувалась та отримувала воду лише за рахунок передач від рідних.

Як наслідок, Політовій О.П. завдано фізичних та моральних страждань.

Епізод щодо Кривошеєва Я.М.:

Громадянин України Кривошеєв Яков Михайлович, 20.06.1977 р.н., 20.06.2016, перебуваючи у м. Донецьк Донецької області, будучи затриманим представниками окупаційної влади РФ за обвинуваченням у шпигунстві на користь України та у подальшому, а саме 29.07.2016, поміщеним до Донецького СІЗО за адресою: Донецька область, м. Донецьк, Ворошиловський район, вул. Кобозєва, буд. 4, утримувався там до 30.08.2018.

При цьому, Трубіщин І.І., перебуваючи на посаді начальника Донецького СІЗО, діючи умисно, за попередньою змовою групою осіб з числа інших співробітників Донецького СІЗО (стосовно яких проводиться досудове розслідування), усвідомлюючи, що особи, які утримувались у вказаній установі, зокрема Кривошеєв Я.М., перебувають під захистом норм міжнародного гуманітарного права, у порушення вимог ст. ст. 37, 47, 55 ЖК (IV), ст. ст. 11, 69 Протоколу I, встановив санітарний та харчовий режими, що є недостатніми для підтримання здоров'я утримуваних осіб та не відповідають режимам в'язниць окупованої території.

Так, у вищевказаний період Кривошеєв Я.М. утримувався спільно з іншими затриманими у камерах розміром 3,0х2,0м з місцем для справляння фізіологічних потреб та без вентиляції, з пацюками та тарганами.

Також Кривошеєв Я.М. був позбавлений достатньої кількості продуктів харчування, оскільки раціон складався з їжі, мало придатної до вживання.

Як наслідок, Кривошеєву Я.М. завдано фізичних та моральних страждань.

Епізод щодо Кулакова О.В.:

Громадянин України Кулаков Олег Володимирович, 19.07.1969 р.н., у липні 2017 року, перебуваючи у селищі Нижня Кринка Макіївської міської громади Донецької області, будучи затриманим представниками окупаційної влади РФ та у подальшому, а саме 29.04.2018, поміщеним до Донецького СІЗО за адресою: Донецька область, м. Донецьк, Ворошиловський район, вул. Кобозєва, буд. 4, утримувався там до початку вересня 2019 року.

При цьому, Трубіцин І.І., перебуваючи на посаді начальника Донецького СІЗО, діючи умисно, за попередньою змовою групою осіб з числа інших співробітників Донецького СІЗО (стосовно яких проводиться досудове розслідування), усвідомлюючи, що цивільні особи, які утримувались у вказаній установі, зокрема Кулаков О.В., перебувають під захистом норм міжнародного гуманітарного права, у порушення вимог ст. ст. 37, 47, 55 ЖК (IV), ст. ст. 11, 69 Протоколу І., встановив санітарний та харчовий режими, що є недостатніми для підтримання здоров'я утримуваних осіб та не відповідають режимам в'язниць окупованої території.

Так, у вищевказаний період Кулаков О.В. утримувався спільно з іншими затриманими у сирому приміщенні підвальної камери розміром 4,5х2,5м та місцем для справляння фізіологічних потреб, з маленьким вікном під стелею та постійним тьмяним штучним освітленням, яке заборонено вимикати.

Також Кулаков О.В. був позбавлений достатньої кількості продуктів харчування, оскільки раціон складався з їжі, непридатної до вживання, що призвело до втрати потерпілим 8 кг власної ваги.

Як наслідок, Кулакову О.В. завдано фізичних та моральних страждань.

Епізод щодо Галазюка О.Д.:

Громадянин України Галазюк Олег Дмитрович, 19.07.1964 р.н., 22.04.2017, перебуваючи в районі н.п. Оленівка Донецької області, будучи затриманим представниками окупаційної влади РФ за обвинуваченням у розпалюванні національної ворожнечі та у подальшому, а саме 26.09.2017, поміщеним до Донецького СІЗО за адресою: Донецька область, м. Донецьк, Ворошиловський район, вул. Кобозєва, буд. 4, утримувався там до 24.09.2019.

При цьому, Трубіцин І.І., перебуваючи на посаді начальника Донецького СІЗО, діючи умисно, за попередньою змовою групою осіб з числа інших співробітників Донецького СІЗО (стосовно яких проводиться досудове розслідування), усвідомлюючи, що особи, які утримувались у вказаній установі, зокрема Галазюк О.Д., перебувають під захистом норм міжнародного гуманітарного права, у порушення вимог ст. ст. 37, 47, 55 ЖК (IV), ст. ст. 11, 69 Протоколу І, встановив санітарний та харчовий режими, що є недостатніми для підтримання здоров'я утримуваних осіб та не відповідають режимам в'язниць окупованої території.

Так, у вищевказаний період Галазюк О.Д. утримувався спільно з іншими затриманими у підвальній сирій та холодній камері розміром 3,0х2,0м без вентиляції та місцем для справляння фізіологічних потреб.

Також Галазюк О.Д. був позбавлений достатньої кількості продуктів харчування, оскільки раціон складався з їжі, малопридатної до вживання.

Як наслідок, Галазюку О.Д. завдано фізичних та моральних страждань.

Епізод щодо Лазарєвої О.В.:

Громадянка України Лазарєва Олена Вікторівна, 30.03.1967 р.н., 16.10.2017, перебуваючи у м. Донецьк, будучи затриманою представниками окупаційної влади РФ за обвинуваченням у шпигунстві на користь України та у подальшому, а саме 10.08.2018, поміщеною до Донецького СІЗО за адресою: Донецька область, м. Донецьк, Ворошиловський район, вул. Кобозєва, буд. 4, утримувалась там до 18.10.2019.

При цьому, Трубіцин І.І., перебуваючи на посаді начальника Донецького СІЗО, діючи умисно, за попередньою змовою групою осіб з числа інших співробітників Донецького СІЗО (стосовно яких проводиться досудове розслідування), усвідомлюючи, що цивільні особи, які утримувались у вказаній установі, зокрема Лазарєва О.В., перебувають під захистом норм міжнародного гуманітарного права, у порушення вимог ст. ст. 37, 47, 55 ЖК (IV), ст. ст. 11, 69 Протоколу I, встановив санітарний та харчовий режими, що є недостатніми для підтримання здоров'я утримуваних осіб та не відповідають режимам в'язниць окупованої території.

Так, у вищевказаний період Лазарєва О.В. утримувалась у камері з антисанітарними умовами, а саме з клопами, тарганами та пацюками, які зокрема з'являлись у камері з каналізаційного отвору у місці, відведеному під туалет.

Також, відсутність вентиляції у камері призводила до появи плісняви на стінах.

Крім цього, Лазарєва О.В. була позбавлена достатньої кількості продуктів харчування, оскільки раціон складався з їжі, малопридатної до вживання, що призвело до втрати потерпілою близько 18 кг власної ваги.

Як наслідок, Лазарєвій О.В. завдано фізичних та моральних страждань.

Враховуючи викладене, Трубіцин Ігор Іванович, перебуваючи на посаді начальника Донецького слідчого ізолятору Державної служби виконання покарань міністерства юстиції ДНР, діючи умисно, за попередньою змовою групою осіб з числа інших співробітників Донецького СІЗО (стосовно яких проводиться досудове розслідування), у порушення вимог ст. ст. 37, 47, 55 Женевської Конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949, ст. ст. 11, 69 Додаткового протоколу від 08.06.1977 до Женевських конвенцій від 12.08.1949, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I) створив умови утримання цивільних осіб, які є несумісними з повагою до людської гідності, не здатні забезпечити здоров'я та добробут утримуваних осіб тією мірою, що передбачає ув'язнення, тобто становлять нелюдське поводження з цивільним населенням.

Крім того, за вищевказаних обставин, 01.08.2018 (точний час досудовим розслідуванням не встановлено) т.зв. начальник Донецького СІЗО Трубіцин І.І., перебуваючи в одному з адміністративних приміщень вказаної установи за

адресою: Донецька область, м. Донецьк, вул. Кобозєва, буд. 4, усвідомлюючи наявність міжнародного збройного конфлікту та у зв'язку з ним, а також усвідомлюючи, що Савін В.К., який утримувався у вказаній установі, як цивільна особа перебуває під захистом норм міжнародного гуманітарного права, демонструючи особисту владу, з метою покарання Савіна В.К. за передачу з допомогою мережі Інтернет повідомлення Президенту України, що отримало розголос серед окупаційної влади, діючи умисно, за попередньою змовою з групою осіб з числа інших співробітників Донецького СІЗО (стосовно яких проводиться досудове розслідування), здійснили побиття Савіна В.К., а саме спільно нанесли удари по голові, верхній частині тулуба, передпліччю та ногах потерпілого.

Як наслідок, Савіну В.К. завдано фізичного болю та моральних страждань.

Враховуючи викладене, Трубіцин Ігор Іванович, перебуваючи на посаді начальника Донецького слідчого ізолятору Державної служби виконання покарань міністерства юстиції ДНР, усвідомлюючи наявність міжнародного збройного конфлікту та у зв'язку з ним, діючи умисно, за попередньою змовою групою осіб з числа інших співробітників Донецького СІЗО, у порушення положень ст. ст. 27, 31, 32, 47 Женевської Конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949, ст. ст. 11, 75 Додаткового протоколу від 08.06.1977 до Женевських конвенцій від 12.08.1949, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I) наніс удари цивільній особі, яка перебуває під захистом норм міжнародного гуманітарного права, що становить жорстоке поводження з цивільним населенням у формі нелюдського поводження.

Таким чином, Трубіцин Ігор Іванович обґрунтовано підозрюється у жорстокому поводженні з цивільним населенням, вчиненому за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України.

Повідомлення про підозру здійснив:

Слідчий відділу розслідування злочинів,
учинених в умовах збройного конфлікту,
СУ ГУНП в Донецькій області
старший лейтенант поліції

Олександр СВІРИДОВ

ПОГОДЖЕНО

Процесуальний керівник -
прокурор відділу процесуального
керівництва та підтримання
публічного обвинувачення
управління протидії злочинам,
вчиненим в умовах збройного конфлікту,
Донецької обласної прокуратури

Денис ХОДУС

ПРАВА ПІДОЗРЮВАНОВОГО

Кримінальний процесуальний кодекс України

Стаття 42. Підозрюваний, обвинувачений

Підозрюваний, обвинувачений має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з дотриманням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
- 13) заявляти відводи;
- 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;
- 15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;
- 16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;

18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний має також інші процесуальні права, передбачені цим Кодексом.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний зобов'язаний:

1) прибувати за викликом до суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це суд;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

На всіх стадіях кримінального провадження, до виходу суду до нарадчої кімнати для ухвалення вироку, між прокурором та підозрюваним чи обвинуваченим може бути укладена угода про визнання винуватості щодо особливо тяжких злочинів, вчинених за попередньою змовою групою осіб, організованою групою чи злочинною організацією або терористичною групою за умови викриття підозрюваним, який не є організатором такої групи або організації, злочинних дій інших учасників групи чи інших, вчинених групою або організацією злочинів, якщо повідомлена інформація буде підтверджена доказами.

Про підозру мені повідомлено, письмове повідомлення про підозру і пам'ятка про процесуальні права та обов'язки підозрюваного вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний

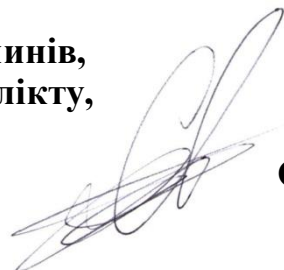
« ____ » год. « ____ » хвилин « ____ » _____ 2025 року.

Захисник

« ____ » год. « ____ » хвилин « ____ » _____ 2025 року.

Права підозрюваного роз'яснив:

**Слідчий відділу розслідування злочинів,
учинених в умовах збройного конфлікту,
СУ ГУНП в Донецькій області
старший лейтенант поліції**

Олександр СВИРИДОВ